

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

(Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20

E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

за результатами розгляду скарги

Державна митна служба України розглянула скаргу _____ (вх. Держмитслужби _____) на дії посадових осіб _____ щодо оформлення картки відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення _____

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначено Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

_____ СЕД АСКОД
_____ Державна митна служба України
_____ Підписувач Артеменко Андрій Володимирович

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів визначено главою 4 Кодексу.

Відповідно до частин першої та другої статті 24 Кодексу будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Для цілей застосування цієї глави:

1) предмет оскарження – рішення, дії або бездіяльність митних органів, які оскаржуються;

2) дії митних органів – вчинки посадових осіб та інших працівників митних органів, пов'язані з виконанням обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України;

3) бездіяльність митних органів – невиконання посадовими особами та іншими працівниками митних органів обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, або неприйняття ними рішень з питань, віднесених до їхніх повноважень, протягом строку, визначеного законодавством;

4) митний орган вищого рівня – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

5) митний орган, якого стосується предмет оскарження, – митний орган, який прийняв оскаржуване рішення, вчинив оскаржувані дії або допустив бездіяльність.

Під час розгляду скарги встановлено, що 04.12.2020 на митному складі [REDACTED]

[REDACTED] за митною декларацією типу ІМ 74ДЕ [REDACTED] розміщено товар, серед іншого «легковий автомобіль -1шт. Марка - DODGE; Модель – JOURNEY SE; Номер кузова [REDACTED]

Для поміщення товарів у митний режим митного складу митному органу [REDACTED] серед іншого подано договір консигнації від 20.10.2020 б/н (далі – Договір консигнації від 20.10.2020), укладений між [REDACTED] (далі – Консигнатор) та [REDACTED] (Консигнант), рахунок –фактура (інвойс) [REDACTED] який містить

інформацію про Відправника [REDACTED] та Отримувача [REDACTED]

Відповідно до наказу [REDACTED] від 22.01.2024 № 27 [REDACTED] скасовано дозвіл на відкриття та експлуатацію митного складу у зв'язку з чим відповідно до вимог частини другої статті 429 Кодексу товари, які на ньому зберігались були переміщені на митний склад [REDACTED]

30.05.2025 до відділу митного оформлення № 2 митного поста [REDACTED] прямим митним представником [REDACTED] в інтересах [REDACTED] на товар «Легковий автомобіль з двигуном внутрішнього згорання з іскровим запалюванням з кривошипно шатунним механізмом, бензин, що був у використанні - 1 шт. Марка автомобіля DODGE. Модель автомобіля JORNEY SE 2WD. Тип кузова - універсал. Номер кузова [REDACTED] (далі - Товар) подано митну декларацію типу [REDACTED]

Частиною третьою статті 335 передбачено, що разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, який визначає вартість товару. Митним представником замість рахунку-фактури від [REDACTED] відомості про який зазначено у графі 44 митної декларації, надано рахунок-фактуру від [REDACTED] який не стосується заявленого за митною декларацією товару, в якому крім цього зазначені інші сторони зовнішньоекономічного договору.

Разом з митною декларацією, серед іншого, подано Договір консигнації від 20.10.2020.

Відповідно до предмету Договору консигнації від 20.10.2020 Консигнатор зобов'язується здійснювати дії і надавати послуги результатом яких буде – зберігання товару на Митному складі, що відправлений Консигнантом, за плату по окремій домовленості Сторін протягом терміну дії договору за рахунок Консигнанта або Третьої сторони.

Положеннями статті 4 Договору консигнації від 20.10.2020 встановлено, що товар, який було поставлено Консигнатору, знаходиться у власності Консигнанта або Третьої сторони. Право власності переходить до Покупця з моменту продажу товару письмовий дозвіл на що надають Консигнант або Третя сторона, але не раніше ніж відбудеться оформлення зі Складу консигнації в режим «Вільного обігу» або «Транзит».

Документи, що підтверджують перехід права власності на товар від Консигнанта до іншої особи, а також письмовий дозвіл на продаж товару, наданий Консигнантом або Третьою стороною, [REDACTED] не надавались.

За результатами виконання митних формальностей посадовою особою відділу митного оформлення № 2 митного поста [REDACTED] надано картку відмови у митному оформленні митної декларації від [REDACTED] з таких причин: «Відмовлено в митному оформленні відповідно до статті 256 Закону України від 13.03.2012 № 4495-VI «МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ» по причині порушення вимог статті 257 Митного кодексу України та наказу Міністерства Фінансів України

від 30.05.2012 № 651 «Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа», а саме: невиконання умов договору консигнації від 20.10.2020 року №б\п пунктів 3.1., 4.1.2.1., 4.1.3.1., 4.1.3.2.,. Рішення про відмову у митному оформленні може бути оскаржено у порядку передбаченому гл. 4 Закону України від 13.03.2012 № 4495-VI «МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ».

Згідно з частиною четвертою статті 6 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (далі – ЗУ про ЗЕД) суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності мають право укладати будь-які види зовнішньоекономічних договорів (контрактів), крім тих, які прямо та у виключній формі заборонені законами України.

Цивільний і Господарський кодекси України прямо не передбачають правове регулювання договору консигнації та не виділяють його в окрему угоду. При цьому відповідно до частини першої статті 6 Цивільного кодексу України сторони мають право укласти договір, який не передбачений актами цивільного законодавства, але відповідає загальним засадам цивільного законодавства.

Визначення договору консигнації наведено у абзаці третьому пункту 2 Порядку видачі висновку щодо продовження граничних строків розрахунків за окремими операціями з експорту та імпорту товарів, установлених Національним банком, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2019 року № 104 відповідно до якого зовнішньоекономічний договір консигнації – операції з реалізації товарів, відповідно до яких одна сторона (консигнатор) зобов'язується за дорученням іншої сторони (консигнанта) продати протягом визначеного часу дії угоди консигнації за обумовлену винагороду з консигнаційного складу від свого імені товари, які належать консигнанту.

Таким чином, за договором консигнації право власності на товар до моменту продажу залишається у Консигнанта, Консигнатор здійснює продаж товару від свого імені та отримує за виконання доручення Консигнанта тільки винагороду, обумовлену умовами договору консигнації.

Отже виходячи з економічних взаємовідносин між консигнатором та консигнантом договір консигнації відноситься до посередницьких договорів та є різновидом договору комісії.

Відповідно до абзацу чотирнадцятого статті 1 ЗУ про ЗЕД імпорт (імпорт товарів) – купівля (у тому числі з оплатою в негрошовій формі) українськими суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності в іноземних суб'єктів господарської діяльності товарів з ввезенням або без ввезення цих товарів на територію України, включаючи купівлю товарів, призначених для власного споживання установами та організаціями України, розташованими за її межами.

Відповідно до підпункту 14.1.202 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України продаж (реалізація) товарів - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плату або компенсацію незалежно від строків її надання, а також операції з безоплатного надання товарів. Не вважаються продажем товарів

операції з надання товарів у межах договорів комісії (консигнації), поруки, схову (відповідального зберігання), доручення, довірчого управління, оперативного лізингу (оренди), інших цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари.

Відповідно до частини першої статті 655 Цивільного кодексу України за договором купівлі-продажу одна сторона (продавець) передає або зобов'язується передати майно (товар) у власність другій стороні (покупцеві), а покупець приймає або зобов'язується прийняти майно (товар) і сплатити за нього певну грошову суму.

Згідно з частиною третьою статті 75 Кодексу для поміщення товарів у митний режим імпорту особа, на яку покладається дотримання вимог митного режиму, повинна:

1) подати митному органу, що здійснює випуск товарів, документи на такі товари;

2) сплатити митні платежі, якими відповідно до законів України обкладаються товари під час ввезення на митну територію України в режимі імпорту;

3) виконати встановлені відповідно до закону вимоги щодо заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності.

Відповідно до частини третьої статті 335 Кодексу разом з митною декларацією митному органу подаються рахунок або інший документ, який визначає вартість товару, та, у випадках, встановлених Кодексом, декларація митної вартості. У встановленому Кодексом порядку в митній декларації декларантом зазначаються відомості, зокрема, про зовнішньоекономічний договір (контракт) або інші документи, що підтверджують право володіння, користування та/або розпорядження товарами.

Згідно з правилами заповнення графі 9 митної декларації, визначених у главі 2 розділу II Порядку заповнення митних декларацій за формою єдиного адміністративного документа затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 651, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14 серпня 2012 року за № 1372/21684, при декларуванні товарів, що переміщуються за зовнішньоекономічним договором (контрактом) консигнації та пов'язаним з ним договором купівлі-продажу, укладеним між резидентами, у графі зазначаються відомості про резидента-покупця, вчиняється запис: «Див. доп.», а в доповненні наводяться відомості про резидента-консигнатора.

Враховуючи вищевикладене та беручи до уваги те, що Товар належить на правах власності Консигнанту, а Консигнатор відповідно до умов Договору консигнації від 20.10.2020 не має повноважень щодо вільного розпорядження товаром здійснення митного оформлення товару у митний режим імпорту на підставі вказаного договору консигнації є порушенням законодавства України з питань митної справи.

Відповідно до частини першої статті 256 Кодексу відмова у митному оформленні - це письмове вмотивоване рішення митного органу про неможливість здійснення митного оформлення товарів, транспортних засобів

комерційного призначення через невиконання декларантом або уповноваженою ним особою умов, визначених цим Кодексом.

Частина друга вказаної статті визначає, що у рішенні про відмову у митному оформленні повинні бути зазначені причини відмови та наведені вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Зазначене рішення повинно також містити інформацію про порядок його оскарження.

Згідно з частиною третьою статті 256 Кодексу рішення про відмову у митному оформленні приймається в межах строку, відведеного статтею 255 цього Кодексу для завершення митного оформлення. Неприйняття такого рішення протягом зазначеного строку є бездіяльністю, яка може бути оскаржена в порядку, встановленому главою 4 цього Кодексу.

У всіх випадках відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення оформлюється картка відмови за формою, наведеною в додатку 2 до Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації за формою єдиного адміністративного документа (далі – Порядок), затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 631, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 10.08.2012 за № 1360/21672.

Оформлення картки відмови визначені розділом VIII Порядку.

Відповідно до пункту 8.2 Порядку у картці відмови зазначаються причини відмови, наводяться вичерпні роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення, а також вказується інформація про порядок оскарження рішення про відмову.

При опрацюванні змісту картки відмови у митному оформленні [REDACTED] встановлено, що у розділі «Причини» у якості однієї з підстав для відмови у митному оформленні зазначена інформація про невиконання умов договору консигнації від 20.10.2020 б/н пунктів 3.1, 4.1.2.1, 4.1.3.1, 4.1.3.2, що суперечить положенням частини першої статті 256 Кодексу, в частині не зазначення які саме умови, визначені Кодексом унеможливають здійснення митного оформлення товарів.

Крім цього у розділі «Роз'яснення вимог, виконання яких забезпечує можливість прийняття митної декларації, митного оформлення, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення» картки відмови зазначена інформація про подання нової митної декларації з урахуванням картки відмови без наведених вичерпних роз'яснень вимог, виконання яких забезпечує можливість митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що є порушенням частини другої статті 256 Кодексу.

Керуючись частинами першою та другою статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги [REDACTED] Державна митна служба України

ВИРІШИЛА:

Скаргу [REDACTED]
[REDACTED] на рішення [REDACTED] про відмову у
митному оформленні МД від [REDACTED] задовольнити
частково.

Скасувати рішення [REDACTED] про надання картки відмови у
митному оформленні митної декларації від [REDACTED]
та зобов'язати [REDACTED] митницю прийняти нове рішення відповідно до
законодавства.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Кодексу у разі незгоди з прийнятим
рішенням особа, яка подала скаргу, може оскаржити його в судовому порядку.

Директор Департаменту організації
виконання митних формальностей

Андрій АРТЕМЕНКО

[REDACTED]